

ABONAMENTUL.

Pentru monarhie:

Pe an 18 cor. $\frac{1}{2}$ an
9 cor. $\frac{1}{4}$ 4-50 fil.

Pentru străinătate:

Pe un an 24 coroane
 $\frac{1}{2}$ an 12 cor. $\frac{1}{4}$ an
6 coroane.

Unirea

INSERTIUNI.

Un șir garmond:
odată 14 fil., a două
oară 12 fil., a treia
oară 10 fil.

Tot ce privește fondul
să se adreseze la: Re-
dacțiunea și admini-
strațiunea „Unirea”
în Blaj.

Foaie bisericească-politică. — Apare: Marți, Joi și Sâmbătă.

Școala și războiul.

Este una din biruințele cele mai strălucite ale veacului modern, că s'a putut asigura atât de precis mersul neconturbat al mecanismului de stat pe timpul acestui cumplit războiu, iar de altă parte printr'o organizare înțeleaptă s'a statorit pentru fiecare cvantul și felul de muncă, ce-i revine.

Natural, că vremile fiind extraordinare, râvna și stăruința fiecăruia încă trebuie să se potenteze și ceea ce pe timpuri normale prestau doi-trei ori un aparat întreg, azi o face ici-colo câte un singur individ, fără să rămână prea mari lacune în urmă. Lipsa de oameni nu poate fi încă motiv de întrelăsare a datorințelor cari privesc binele public, deoarece întotdeauna se pot recivira oamenii de lipsă, cari să înlocuiască pe cei absenți. De pildă școala poporală! O mulțime de învățători sunt în serviciu militar, alții așteaptă porunca de chemare. Cum rămâne deci școala fără învățător? Cine instruiază copii și cine poartă slujba învățătorului până când acela e dus în bătălie?

Din aceste considerații credem, că superioritatea noastră bisericească are îndoită datorie a se îngriji, ca pe terenul instrucției să nu se facă nici un abuz pe titlul, că nu este învățător. Rapoartele ce ar veni în aceasta privință, că din lipsa de învățător școala rămâne până la alte dispoziții — închisă, să nu se rezolve prea ușor, căci ar provoca un mare faliment al instrucției noastre publice.

Pe lângă fiecare școală avem, afară de învățător, și pe directorul. Mai e apoi protopopul ca inspectorul districtului și mai sunt ici-colo câte un învățător în pensiuie, dar pe un timp oarecare încă capabil de muncă și aplicabil. Căutați tre-

buesc numai oamenii, studiate împrejurările și îndată se află modus vivendi chiar și în situațiile cele mai dificile.

Căci școala nu e permis să rămână închisă nicăiri. Mai ales acum, când începe iarna, când fiecare casă bucuroasă își trimite copilul la școală și când e timpul celui mai mare progres. Ar fi o prea mare nepăsare, dacă nu am stărui cu tot dinadinsul pentru mersul neconturbat al instrucției tocmai acum. În absența învățătorului, instrucția o poate face cu aceeași putere de muncă și pricepere — directorul.

Credem, că nu e nici un inconvenient în aceasta împrejurare și suntem siguri, că toți directorii cu entuziasm se angajează la o muncă atât de înălțătoare și de așa mare interes pentru cultura și progresul nostru.

E timp de iarnă și noi românii din regatul Sf. Ștefan suntem și așa destul de bine reprezentați la rubrica analfabeților, e o datorință, ca preoții să ia și povara slujbei învățătorescilor asupra lor.

În afară a încetat munca câmpului, e frig și până la primăvară mai e încă mult. O muncă devotată în școală poate aduce frumoase roade înainte de primăvară, când oamenii vor avea trebuințe de copii la diferitele lucrări ale câmpului și grădinei.

Și munca aceasta unde e de lipsă să o facă — preotul. Noi credem, că preoții noștri bucuroși o și fac.

Profesorii Institutului pedagogic din Blaj.

— Contribuțiuni la istoricul Institutului. —

(Fine).

45. Dr. Vasile Hâncu. S'a născut la 30 Ianuarie 1870 în Păucea (com. Târnaveni-mici). Studiile gimnaziale le-a făcut în Blaj

până la clasa VI, când trece în România, unde își întregi studiile medii și urmă la Școala superioară de Farmacie și la Facultatea de medicină din București. În 1905 a luat diploma de medic. Mai târziu își completează studiile în străinătate. Din laboratoarele profesorului Thoms din Berlin și alui Gautier din Paris, se întoarse cu frumoase cunoștințe și titluri. Se stabilește în București, iar la 1912 se strămută la Blaj, fiind numit medic arhidiecezan, în locul răposatului Dr. Alexandru Pop.

În 1914 a înființat Spitalul Sf. George, aranjat destul de bine, după împrejurările din Blaj. De la înființarea lui și până azi s'a întrebuințat pentru soldații răniți. Organii încă nu l-au folosit.

La institutul pedagogic a propus igiena, în cursul IV, dela an. scol. 1912/13.

Are numeroase lucrări științifice, cari se pot vedea din al său *Memoriu de titluri și lucrări științifice* (București, 1911). În Blaj a publicat: *Elemente de igienă referitoare la biofiziologia anatomică* (1912).

46. Nicolae Pop junior. S'a născut în Blaj la 21 Martie 1890. A studiat gimnazul în Blaj, facultatea filozofică în Budapesta, unde și-a câștigat și calificarea de profesor pentru școlile medii din științele naturale și geografice. La institutul pedagogic a propus ca profesor practicant în anul scol. 1912/13 geografia în curs I, II și III. În an. scol. 1913/14 și-a făcut cenzura. La 1 August 1914 ca voluntar intră în armată; a luat parte în lupta dela Ivangorod (1 Aug. 1915), unde s'a distins, a fost promovat la gradul de cadet, și decorat cu *medalia de argint cl. II pentru vitejie*.

În trăsuri mari, aceștia sunt dascălii institutului jubilent, dascălii modești, cari ori la institut, ori aiea unde i-au chemat sorțile, în multe chipuri au conlucrat, direct și indirect, la opera culturală a bisericii, la lățirea învățăturilor, la dezvoltarea civilizației noastre românești sub toate raporturile.

Multe date s'au adunat foarte amevoios din hârțile cu praf, risipite priu arhive, și multe au rămas chiar și acum necunoscute, ori pierdute poate pentru totdeauna. Pentru aceea se vor ierta unele lacune, ce se observă ici și cole în scrisul de față.

Mai notăm, că multe nu le-am spus, cu voia, vrând să fim scurți și obiectivi încât s'a putut, scriind de lucruri contemporane și oameni în viață.

Am avut mulțumirea să constat în timpul din urmă atâtea părți luminoase în

viețile dascălilor noștri, și în activitatea lor largă și de multe feluri, încât se părea, o nedreptate să nu le spun toate. Dar legăturile de prietinie mi-au impus multe rezerve. Am spus deci numai faptele, cari vorbesc dela sine.

Sunt aci bărbați vrednici, pe cari i-ar supăra laudele. Sunt preoți mari, pii, curați în inimă și gânduri, inspirați numai de dragostea lui Dumnezeu, călăuziți numai de virtuțile îngerești, dar nicicând n'au căuta să fie preamăriți.

Sunt talente, cari s'au distins prin munca lor și pot face încă mult, dar lucră fără șgomot și n'am vrut să-i jignim în modestia lor fără păreche.

Puteam să arăt un model de om al datorinței, exact în toate, cu rară putere de lucru, cu energie de fier, care cu venirea sa la institut, a pus o temelie tare, pe care se va clădi mai departe cu succes; care cu simțul său de ordine a făcut și aci un bun rând, în arhiva școlii, în bibliotecă, în muzeu, și n'a cruțat nici o osteneală, urmând un singur scop: înălțarea institutului; care introduse un curent nou și în disciplina școlii, unde nu s'a știut târgui cu lena și excesele firilor tinere, ce mereu caută să răpească frânele, și n'a știut ceda unde nu era de trebuință.

Dar n'am făcut-o, că-mi era prietin, și nu voiam să fiu prea subiectiv.

În sfârșit la fiecare puteam spune în deosebi câte o parte bună, care o știm, eu și cei din jurul lor, dar suntem prea aproape pentru a cântări toate meritele în valoarea lor, cu toate că pentru posteritate indiciile contemporanilor, în multe privințe, pot să fie foarte de folos.

O aprețiere însă a persoanelor, și mai vărtos a faptelor, nu va rămânea; în alte vremi mai bune, ce-am lăsat din scrisul meu

de față, va urma pe larg, și chiar din acestea multe se vor prezenta mai bogat și cu altă înfățișare.

Pentru acum, schițele date și-au ajuns scopul: s'a adus prinusul convenit celor mutați dela noi, și lumea din afară poate să vadă cu ce puteri a lucrat institutul nostru pedagogic, timp de 50 ani, plinind o misiune grea în dezvoltarea noastră culturală. Cei vechi, cari s'au dus, și-au plinit slujba după puteri; cei noi vor căuta, să facă mai mult, să înălțe, pe temelile de astăzi, cultura de mâne.

Dr. Ioan Raftiu.

Ultimatul Impătritei Înțelegeri către Grecia. — Ziarul redactat de Soninno „Giornale d'Italia” scrie: Procedura colectivă a puterilor ententei în Grecia provoacă un șir întreg de întrebări, la cari prim ministrul Skudulis trebuie să dea răspuns decisiv și să ofere garanții îndestulitoare. Această procedură a ententei față de Grecia va avea caracter de ultimatum deși în format nu va fi de atare. Impătrita Înțelegere vrea să aibă siguranță deplină în aprovizionarea trupelor și pretinde, în toate împrejurările, acțiune liberă pentru o parte a trupelor ei eventual și pentru trupele japoneze.

Maiorescu pretinde atacarea trupelor rusești. — Corespondentul ziarului ieșan „Opinia” s'a întreținut cu un prietin intim alui Titu Maiorescu. Maiorescu, a spus cel interogat, credea, că România, trebuie să rămână neutră până în sfârșit, pentru care va primi dela Austro-Ungaria, în învingerea căroră nici când nu s'a îndoit — însemnate recompensațiuni teritoriale. Acum însă e convins, că România trebuie să pornească războiul contra Rusiei și încă cât ma

grabnic, pentru salvagardarea intereselor României. Declarațiile acestea sunt cu atât mai semnificative, fiindcă Maiorescu până acum nu afla de consult un amestec armat al României contra Rusiei.

Inițiativa guvernului român. — Semioficiosul otoman „Sabak”, ocupându-se de situațiunea din Balcani, scrie următoarele: În ultimul timp relațiunile între Bulgaria și Grecia, au devenit destul de cordiale. Asigurările formale date de guvernul din Sofia, că Bulgaria nu urmărește decât întregirea neamului prin ocuparea Macedoniei sârbești, au contribuit mult pentru ameliorarea relațiunilor dintre ambele țări.

Premițând Bulgariei pământuri elene, quadrupla înțelegere nu făcea de cât să alimenteze un permanent antagonism între aceste țări, antagonism înlăturat acum, în urma asigurărilor de mai sus, date de guvernul bulgar.

După știri sosite din București, Sofia și Atena, guvernul român în dorința de a împedeca pe viitor, amestecul puterilor Quadruplei în balcani, a făcut propuneri pentru încheierea unei alianțe între România, Bulgaria și Grecia.

Dacă tratativele angajate în aceasta direcțiune vor duce la bun sfârșit, România va dejuca cu desăvârșire intrigile Quadruplei în balcani.

Nona alianța va avea apoi darul să garanteze multă vreme pacea în balcani.

Magrini despre situația Sârbilor. — *Luğano, 18 Noembrie.* — Ziaristul italian Magrini comunică din Salonic, ziarului „Secolo”: Bulgarii, cari au reocupat Tetovo, înaintează spre Gostivar și Kicevo. Bulgarii au primit noi întăriri la Usküb și la Veles. La Prilep situațiunea Sârbilor

FOIȚA.

Toamnă.

*Lin se isbec în geamuri,
Deprince iar din ramuri,
Pribegs frunze pale
Și-aștern covor pe cale...*

*Se trece tânguioasă
Podoaba cea frumoasă,
Eri însă vie, verde, —
Ca fulgi hoinari se perde...*

*Departe 'n sări în purpur
Atâtea vieți se scutur
Și trist, ah prea trist moare
O primăvară 'n floare...*

*Și 'n fiecare casă
Grea jală se tot lasă,
Cad lin pe fețe albe
Atâtea lacrimi calde...*

s'a înrăutățit, artileria bulgară domină șoseaua care duce dela Krivolak la Prilep, care desparte pe Sârbi de Francezi.

La Babuna Sârbii sunt tare interșiți de Bulgari și au fost forțați de mișcările de impresurare ale Bulgarilor să se retragă în cea mai mare parte spre Monastir.

Ieri pe la prânz Francezii au fost atacați de Bulgari la Est de râul Oma.

Statul major general francez a primit seara, la ceasurile 8, următoarea depeșă: Lupta este încă în curs. Sârbii au fost siliți să-și părăsească pozițiunile la Babuna. Luptele ce se dau la Cacicani, la Nord de Uesküb sunt favorabile Bulgarilor.

De pe țara Oltului.

Binecuvântarea bisericii gr.-cat. în Săcădate.

Este cunoscut din partea Românilor de pe țara Oltului faptul dureros —, că lungă vreme biserica noastră gr.-cat. din Săcădate — a fost lipsită de cea mai frumoasă podoabă a sa — de turnul bisericesc. Trecătorii prin această comună frunțasă, cu multă durere sufletească priveau la locașul dumnezeesc aproape total ruinat. Unii de tot neîncrezători nu mai aveau nici o nădejde, că vre-odată acest locaș sfânt să mai fie restaurat așa după cum se cuvine timpului mai ales, că poporul nostru din această comună este puțin și în mare parte mizer. Dară Dumnezeu a dăruit parohiei de aci un preot zelos și cu frica lui Dumnezeu, care restabilind toate în Domnul, ajutat de întreg poporul, a ridicat turnul și a restaurat din nou biserica.

La actul binecuvântării au fost prezenți: părintele protopop Simion Moldovan, părintele de pe țara Arieșului Octavian

German din Hădărău (cumnatul părintelui Dragomir); părintele Ioan Tatu din Mucet și preotul local Dragomir.

La orele 8 a. m. clopotele mari, trei la număr, cu sunetul lor plin de maiestate divină, vestesc începerea actului de sfințire. Se face Utrenia, după care urmează sfințirea apei, apoi încunjurarea bisericii de 3 ori, urmată de trasul clopotelor și procesiune cu prapori, intrarea în biserică, stropirea cu apă sfințită și începerea sf. Liturghii.

Tinda femeilor era tiscuită, naia bisericii pentru bărbați era goală aproape — dovadă eclatantă, că aproape toată floarea bărbaților și tinerilor este pe câmpul de operație!

După citirea Evangheliei din partea părintelui Octavian German, — părintele protopop Moldovan începe predica, mănecând din cuvintele evangelistului Ioan: „Oile mele glasul meu ascultă, — ele cunosc glasul meu... și eu le voi da lor viața vecinică!“ În cuvinte alese, părintele protopop dovedește în fața credincioșilor roadele binecuvântate ale bisericii noastre, care se revarsă asupra tuturor acelor credincioși, cari cu sfințenie țin la așezământul nostru cel mai scump, cel mai sublim, cel mai dumnezeesc sf. Biserică alui Isus Hristos.

Poporul primește cu multă plăcere și încredere vorbele și îndemnurile din cuvântarea părintelui Moldovan, ceea ce se vede din expresia feții tuturor.

În sfârșit după ce părintele protopop dă mulțămintă Tatălui ceresc, apoi mulțămeste harnicului preot Dragomir, care a arătat lumii, că ce poate face zelul curat și neșăfărit, implorând Darul și binecuvântarea cerului și a Tatălui — se continuă mai departe sf. Liturghie, după care s'a făcut stropirea poporului întreg cu apă sfințită.

Din actul prezent înșirat se vede zelul plin de energie al unui preot tinăr, carele a arătat preoțimii din jur, că un popor dacă are în fruntea sa un păstor harnic — se pleacă și ascultă glasul preotului blând și urmează cu devotament calea arătată de păstorul cuminte. Deci pilda părintelui Dragomir poate servi de un îndemn bun și pentru alți preoți, ca să nu ingenuche la primele obstacule, ce li-se pun în cale — de multeori cu un anumit plan făurit din abundența de rafinare a oamenilor răi, cari vreau să-ți cerce capacitatea și puterea intelectuală, ci cu încredere în Dumnezeu să pășească înainte, pentru că Tatăl ceresc, nici când nu lasă nebinecuvântată truda și harnicia cinstită și onestă.

Dumnezeu să iee în viaa sa pururea preoți harnici, plini de jertfe față de ale Domnului, — ca așa să se dovedească lumii și neamul nostru și biserica noastră. Scriitorul acestor șire s'a întors pe tărâmurile sale cu celea mai bune impresii, — dar și cu convingerea că cu popor harnic, având în frunte un păstor ales, poate face multe spre mărirea lui Dumnezeu și lauda sfinței bisericii.

Călătorul.

Răsboiul european.

Ultimele rapoarte oficiale ale comandelor germane și austro-ungare ne comunică, că trupele noastre prin înaintările din urmă, au luat în posesiune aproape întreg teritoriul vechei Sârbii. Estensiunea teritoriului neocupat e numai de câteva kilometri, așa, că ocuparea de trupele puterilor centrale a Sârbiei se poate considera de fapt

implinit. Armata sârbească e silită să se retragă în Albania, Grecia sau Muntenegru. Luptele se dau în regiuni friguroase, cu zăpadă mare și ger. Luptele se dau în munți, și fiecare poziție trebuie smulsă, căci Sârbii încă opun rezistență, în special în regiunea Prilep și Monastir. Succesul trupelor bulgare obținut spre nord de Prilep, se arată tot mai favorabil. Rapoartele recente bulgare anunță căderea orașului Prilep. De Monastir sunt la o depărtare de 10 kilometri. Locuitorii orașului Monastir au hotărât, că orașul îl vor preda fără lupte. La Monastir, după o știre a ziarului »Secolo« au pornit trupe engleze.

Rapoartele lui Höfer mai recente relatează, că pe sectorul dela Görz din nou se dau puternice canonade de artilerie. Trupele noastre au respins atacurile îndârjite date contra culmilor dela Podgora. În 18 crt. s'au dat violente bombardări asupra orașului Görz, cari au decurs aproape 6 ore. 3000 gloanțe de tunuri au căzut asupra orașului, cari au secerat multe vieți dintre locuitori, în stabilimentele militare nu au cauzat nici o daună.

Pe culmile nordice dela San Michele italienii din nou au pătruns în pozițiile noastre, de unde, după lupte violente de baionetă, i-am respins pe deantregul.

Pe celealalte fronturi nimic esențial.

Apel

cătră membrele Reuniunii femeilor Române din com. Huneadorei.

Când izbucni războiul, nimeni nu bănuia ce dimensiuni uriașe va lua el și cât de imense jertfe vor trebui să cază în groaznica lui flacără!

Iar cei rămași acasă, pătrunși și ei de sentimentul datoriei, să grupau pe întrecute, în jurul jertfelnicului.

Astfel anul trecut, de cu vreme, s'a gândit femeile și în special noi, Româncele, ca să procurăm de sînțele sărbători bucurie ostașilor răniți.

Am adus și noi prinosul nostru celor ce s'angeraseră pentru patrie.

Mulți, din cei, a căror inimă trăsărisă atunci la tainicul ritm al colindelor, vor fi dormind astezi somnul vecinicii în pământ străin!

Dar iată că să apropie acum și al doilea crăciun roșu. — Ce vom face noi?

Sta-vom oare desnădăjduite, inactive, pentru că multora din noi li este inima cernită, pierzându-și unele fiii, rude sau prietini în războiu?

Zice-vom oare: obosi-tam Doamne, nu mai pot!

Nu, noi femeile nu vom zice aceasta.

Nici odată nu vom obosi în actul milostivirii. Trudite fiind chiar, înșine, vom nuzi să aducem mângăiere celor ce sufer.

De aceea cu toată încrederea ne adresăm cătră membrele Reuniunii femeilor Române din com. Huneadorei, convinse fiind, că apelul acesta va afla păsuneț în inimile D-voastră milostive.

Ca și anul trecut, vă rugăm și astădată, ca să binevoiți a colecta, ca să putem și noi Româncele, de sînțele sărbători ce vin, aduce mângăiere ostașilor răniți.

Deva, 9 Noemvrie st. n. 1915.

Dionisiu Ardelean, Emilia Ardelean,
secretar. vice pres.

Cătră abonenți!

Ne aflăm spre capetul anului și o parte foarte mare dintre abonenți nu ne-au trimis încă nici un filer.

Din restanțiile anilor trecuți avem pe afară o sumă de tot mare. Ne este și greu să o amintim. De altă parte datoriile cu editarea foii cresc în mod însemnat.

Tipografia ne strânge mereu pentru costul tiparului și băncile pentru banii împrumutați, fără ca să fim în stare să plătim nici măcar interesele după datoriile ce avem.

Rugăm deci cu tot deadinsul pe P. T. domni și frați abonenți, să iese în dreaptă socotință starea aceasta și să ne trimită prețul foii, cu carele ne datoresc.

Red. și Administrația.

Diverse.

Intru mărirea lui Dumnezeu. Stim. Domn. Nicolae Sbucnea, comerciant în Hațeg și soția sa Maria au dăruit a. bisericii din Hobîța Grădiștei un potir de argint în preț de 114 coroane. Pentru acest frumos dar primească marinimoși donatori și pe această cale călduroasele noastre mulțumite. Dumnezeu să-le răsplătească înmiit.

În numele Curatoratului bisericesc:

Hobîța Grădiștei, în 8 Noemvrie 1915.

Aurel Iubaș,
adm. parohial gr. cat.

Himen. Dăoara Hortensia Bucur și D-ul Zenovie Păclîșan, fidențați. Felicitări.

Apel pentru primirea în academiile militare cesaro-gegești. Înaltul Minister sub nrul 298100, publică apel cătră tinerimea școlilor medii îndemnând-o să îmbrățișeze cariera militară.

În vremile aceste excepționale tinerii suscepti în aceste școli militare, vor putea să intre cu începere de 1 Februarie 1916.

Elevii din clasele VI VII și VIII, năcuți în 1898 — dacă întrunesc condițiile de a fi primiți în 1 Februarie 1916 vor primi atestat despre clasele respective; iar elevii cl. VIII, pe baza acestui atestat, se vor admite la maturitate, cu sfârșitul anului școlar 1915/16. —

Dispensarea de arme a întreprinzătorilor de lemne. Ministrul de interne a dat o ordinațiune cătră municipii, în care, considerându-se marea importanță a procedurii necesare de lemne de foc, dispune ca toți conducătorii, oficianții și impieganții de exploatare a pădurilor, precum și economii, cari se ocupă cu producția lemnului de foc, asemenea și cărașii cari stabil să ocupă cu căratul lemnelor, până la nou dispoziții să fie scutiți dela serviciul de arme. De asemenea nu pot fi rechiziționați nici caii acestora.

Mulțămită publică. Pentru Masa studenților din Blaj, au binevoit a contribui: Dr. Aurel Rusu, avocat în Band 10 cor., »Orientul« institut de credit și economii Dobra 20 cor., Dr. Ioan Sirbu, din Crăciunelul de sus, din prilejul promovării sale de doctor în medicină 10 cor. Primească expresiunea mulțămitei.

Direcțiunea gimnazială.

Nou popor de pitici. În Congo francez s'a descoperit un nou popor de pitici, a căror înălțime nu trece peste un metru și jumătate. Trăiesc cu totul isoțai în ținutul Monghimbo și își clădesc colibe în formă de semiglob în grupe de 5—30 bucăți la mijloc de pădure. Căpetenia lor este un bărbat bătrân, care li stăpânește absolut și își alege urmașul din neamul propriu. Femeile piticilor se nutresc cu rădăcini, iar bărbații din vânat. Legendele lor fac o doosebire foarte pronunțată între femeie și bărbat: oridinea bărbatului o derivă din șerpi bălauri, iar a femeii numai din lipitoare. Poporul acesta de pitici are câteva noțiuni nesigure despre bine și despre rău. Ține mult la cultul morților și își apără cu vitejie libertatea și neatirnarea.

Necrolog. † Patriciu Pop, fost cantor-învățător în Sighetul-Silvaniei, petrecând 14 luni pe câmpul de luptă, în anul etății al 29 lea și al 10-lea de activitate cantor-doctorială, conducându-și ca corporal al Comp. II-a din reg. cea și reg. infanterie Nr. 51, plutonul împotriva dușmanului de pe frontul Isonzo, strivit de glonț dușman în 23 Octomvrie d. m. la 2 ore, a îndurat moarte de erou întru apărarea patriei și a înaltului tron.

— † Paulina Ramonșan născ. Pop, preoteasă gr. cat. a încetat din viață la 11 Noemvrie 1915 în al 43-lea an al etății și 27 al căsătoriei sale fericite, suportând cu resignațiune creștinească morbul greu și îndelungat de care a fost încercată.

Osămintele pământeste ale scumpei și neuitatei defuncte s'au așezat spre vecinică odihnă Sâmbătă în 13 Noemvrie a. c. la 1 oră d. a. în cimiterul bisericii gr. cat. din Gârboș-ung.

Odihnească în pace!

A apărut:

Adevăruri eterne.

Meditații, predici, conferențe, cuvântări ocașionale, de Dr. A. Nicolescu, secr. mitr.

Prețul unui exemplar este franco cor. 3 20. Se află la vânzare la

Librăria sem. teol. din Blaj—Balassfalva.

Proprietar, editor și Redactor responsabil:
Ioan Suciu.